

ФАРМАЦЕВТИЧНА ТЕХНОЛОГІЯ, БІОФАРМАЦІЯ, ГОМЕОПАТІЯ

Рекомендована д. фармац. наук, проф. Д. І. Дмитрієвським

УДК 615.32:633.888.271]-08

ВПЛИВ КОНЦЕНТРАЦІЇ СПИРТУ ЕТИЛОВОГО НА ЕКСТРАКЦІЮ СЕСКВІТЕРПЕНОВИХ КИСЛОТ ВАЛЕРІАНИ

©Л. В. Вронська

Тернопільський державний медичний університет імені І. Я. Горбачевського

Резюме: досліджено вплив концентрації спирту на екстракцію сесквітерпенових кислот валеріані лікарської. Показано, що витяги, отримані на 80 % спирті етиловому, мають найвищий вміст ацетоксивалеренової і валеренової кислот та валеренаю. Використання водно-спиртових сумішей з низьким вмістом спирту етилового зумовлює значний гідроліз ацетоксивалеренової кислоти і не забезпечує кількісної екстракції валеренової кислоти та валеренаю.

Ключові слова: корені валеріани лікарської, екстракція, сесквітерпенові кислоти, валереналь, хроматографія.

Вступ. Ефективність лікарських засобів рослинного походження визначається складом отримуваних екстрактів, їхньою стабільністю в процесі зберігання, видом і технологією готових лікарських засобів. Зокрема, дуже важливим в технології фітохімічних препаратів є вибір оптимального екстрагента.

Екстракт валеріани на основі коренів валеріани в Україні виготовляють типово із застосуванням 40 % спирту етилового, настойка валеріани – 70 % спирту [1, 2]. Відомі способи отримання настойки валеріани із застосуванням 70 % спирту і попередньої обробки сировини натрій гідрогенсульфітом або ультразвукової обробки під час екстракції, а екстракту валеріани з трави валеріани – із застосуванням 65–75 % спирту [3]. У всіх згаданих випадках якість екстракту або настойки визначалися вмістом валеріанової кислоти. Разом з тим якість коренів валеріани, відповідно до вимог Державної фармакопеї України (ДФУ) [4], визначається вмістом сесквітерпенових кислот, а отже, якість настойки й екстракту повинні визначатись їхнім вмістом. У сьому виданні Європейської Фармакопеї (ЕРН) наведено монографію на настойку валеріани, яку отримують за допомогою 60–80 % спирту та відповідного методу екстракції, а її якість контролюють за вмістом суми сесквітерпенових кислот [5]. У цьому ж нормативному документі наведено монографії на сухий водний (отримують з використанням води з температурою не вище 60 °C) і сухий спиртово-водний (отримують за допомогою водно-етанольних розчинів з вмістом етанолу 30–90 % або водно-метанольних розчинів з вмістом метанолу 40–55 %) екстракти, якість яких контролюють за вмістом сесквітерпенових кислот [5]. Відповідно до вимог Фармакопеї Німеччини DAB 2003 настойку й екстракт валеріани отримують за до-

помогою 70 % спирту етилового, хоча готові таблетовані лікарські засоби німецького виробництва вміщують екстракти, отримані за допомогою різних екстрагентів, не вказаних у DAB 2003.

Тому метою нашої роботи було вивчення залежності екстракції сесквітерпенових кислот валеріани від концентрації спирту етилового в екстрагенті.

Методи дослідження. Витяги отримували з коренів валеріани виробництва «Віоля» класичним методом. Як екстрагентів використовували воду (без нагрівання) і спиртові розчини з вмістом спирту етилового 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90 і 95 %. Таким чином було отримано 11 витягів, з екстракційним співвідношенням (DER) 1:2,2 (з 45 г сировини отримано по 100 мл екстракту).

Отримані витяги досліджували на наявність сесквітерпенових кислот, визначали вміст сухого залишку за методикою ДФУ [6], вміст суми органічних кислот у перерахунку на валеріанову і вміст суми сесквітерпенових кислот у перерахунку на валеренову відповідно до методик [7, 6].

Наявність сесквітерпенових кислот досліджували методом тонкошарової хроматографії (ТШХ) в умовах, описаних у [8] і методом високоекспективної рідинної хроматографії (ВЕРХ) відповідно.

Вміст суми сесквітерпенових кислот визначали за двома ВЕРХ-методиками, застосовуючи різні рухомі фази та режими елюювання: методика 1 – ацетонітрил і 5 г/л фосфорна кислота та градієнтне елюювання, методика 2 – метанол і 0,5 % фосфорна кислота та ізократичне елюювання.

Результати й обговорення. Усі отримані витяги мали забарвлення від темно-коричневого до світло-коричневого у міру зростання концентрації спирту у використаному екстрагенті. Результати визначення кількісних показників отриманих витягів валеріани наведено у таб-

лиці 1. Вміст сухого залишку зростає до максимального значення (11,38 %) при застосуванні екстрагента з вмістом спирту 50 %, після чого стрімко зменшується. Це пояснюється спершу зростанням ступеня екстракції різних класів біологічно активних сполук із зростанням концентрації спирту в екстрагенті, а потім зменшенням її у міру зменшення полярності екстрагента.

Таблиця 1. Результати аналізу витягів валеріани коренів залежно від концентрації спирту етилового у використаному екстрагенті ($P = 0,95$, $n = 5$)

Вміст спирту етилового в екстрагенті, %	Вміст сухого залишку, %	Вміст органічних кислот у перерахунку на валеріанову кислоту, %
0	$8,19 \pm 0,02$	$0,502 \pm 0,002$
10	$9,88 \pm 0,03$	$0,483 \pm 0,003$
20	$9,84 \pm 0,04$	$0,245 \pm 0,002$
30	$10,72 \pm 0,03$	$0,240 \pm 0,003$
40	$11,25 \pm 0,02$	$0,252 \pm 0,002$
50	$11,38 \pm 0,02$	$0,236 \pm 0,003$
60	$10,81 \pm 0,04$	$0,351 \pm 0,002$
70	$10,65 \pm 0,03$	$0,316 \pm 0,002$
80	$9,29 \pm 0,02$	$0,258 \pm 0,003$
90	$5,93 \pm 0,03$	$0,223 \pm 0,002$
95	$3,27 \pm 0,03$	$0,191 \pm 0,003$

При ТШХ-дослідженні встановлено, що екстрагенти з низькою концентрацією спирту етилового забезпечують отримання витягів зі значним вмістом водорозчинних поліфенольних сполук. Екстракція водою і екстрагентами низької концентрації сприяють гідролізу ацетоксивалереної кислоти і внаслідок цього витяги містять значну кількість гідроксивалереної кислоти. Присутність гідроксивалереної кислоти у витягах з високим вмістом етанолу

(80–95 %) можна пояснити її присутністю у вихідній сировині. Разом з тим низький вміст спирту етилового в екстрагентах, за даними ТШХ, не дозволяє екстрагувати валереналь, він виявляється лише у витягах з вмістом спирту 80 % і вище. Ацетоксивалеренова і валерено-ва кислоти суттєво вилучаються екстрагентами з вмістом спирту вищим 50 %. Результати ТШХ-аналізу досліджуваних витягів приведено у таблиці 2.

Таблиця 2. Результати ТШХ-дослідження витягів з валеріани коренів

Вміст спирту етилового в екстрагенті, %	Зона гідроксивалереної кислоти	Зона ацетоксивалереної кислоти	Зона валереної кислоти	Зона валереналю
0	інтенсивна	відсутня	відсутня	відсутня
10	інтенсивна	відсутня	відсутня	відсутня
20	дуже інтенсивна	дуже слабка	дуже слабка	відсутня
30	дуже інтенсивна	інтенсивна	слабка	відсутня
40	дуже інтенсивна	дуже інтенсивна	інтенсивна	відсутня
50	інтенсивна	дуже інтенсивна	дуже інтенсивна	відсутня
60	інтенсивна	дуже інтенсивна	дуже інтенсивна	відсутня
70	інтенсивна	дуже інтенсивна	дуже інтенсивна	слабка
80	слабка	дуже інтенсивна	дуже інтенсивна	дуже інтенсивна
90	слабка	дуже інтенсивна	дуже інтенсивна	дуже інтенсивна
95	слабка	дуже інтенсивна	дуже інтенсивна	дуже інтенсивна

Дані ТШХ-дослідження добре корелюють з результатами ВЕРХ-дослідження отриманих витягів. На рисунках 1–6 наведено хроматограми, отримані за двома ВЕРХ-методиками, з аналізу яких випливає, що гідроксивалеренова кисло-

та присутня у значній кількості у витягах з низьким вмістом спирту етилового і, навпаки, ацетоксивалеренова й валерено-ва кислоти та валереналь вилучаються екстрагентами з високою концентрацією спирту етилового.

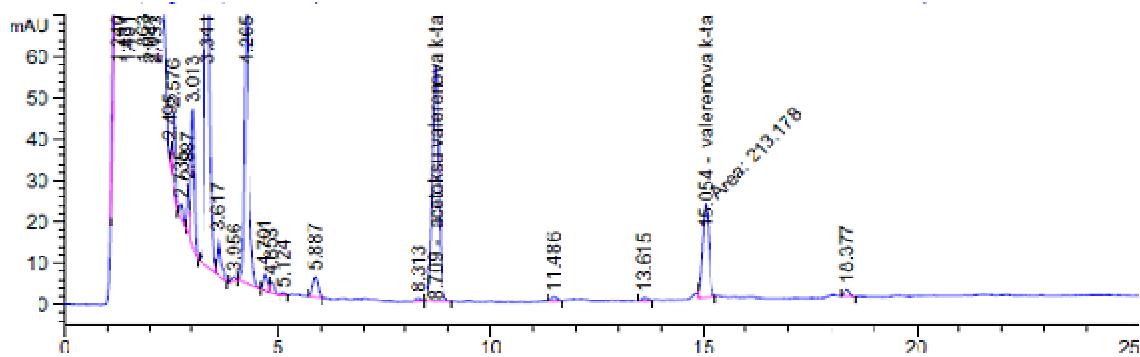

Рис. 1. Хроматограма витягу валеріані коренів, отриманого за допомогою 30 % спирту в умовах ВЕРХ-аналізу за методикою 1.

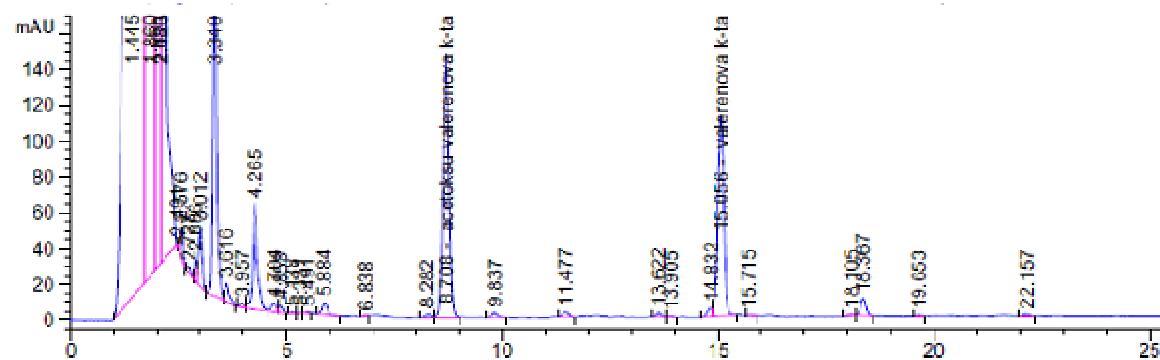

Рис. 2. Хроматограма витягу валеріані коренів, отриманого за допомогою 40 % спирту в умовах ВЕРХ-аналізу за методикою 1.

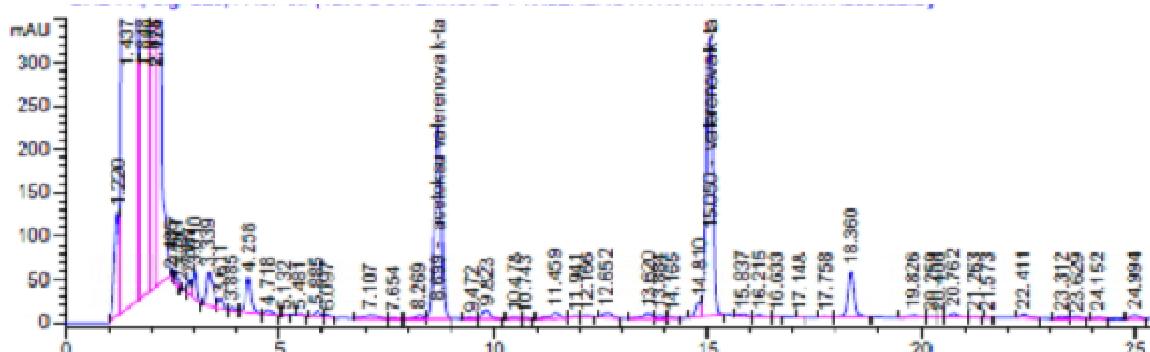

Рис. 3. Хроматограма витягу валеріані коренів, отриманого за допомогою 80 % спирту в умовах ВЕРХ-аналізу за методикою 1.

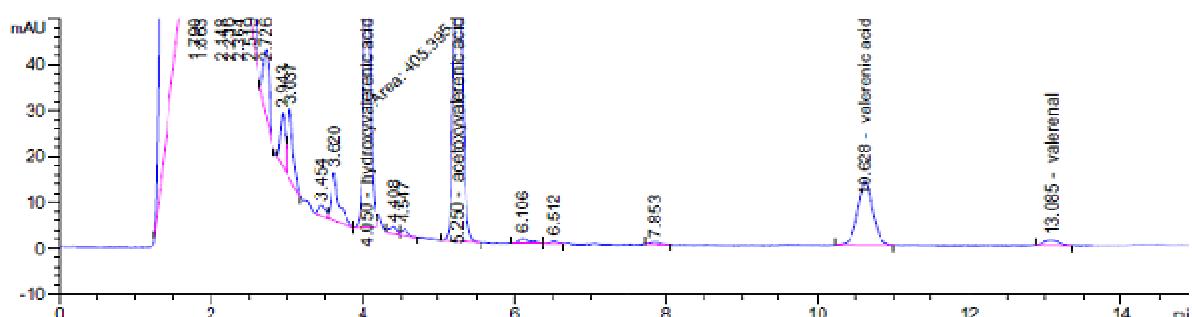

Рис. 4. Хроматограма витягу валеріані коренів, отриманого за допомогою 30 % спирту в умовах ВЕРХ-аналізу за методикою 2.

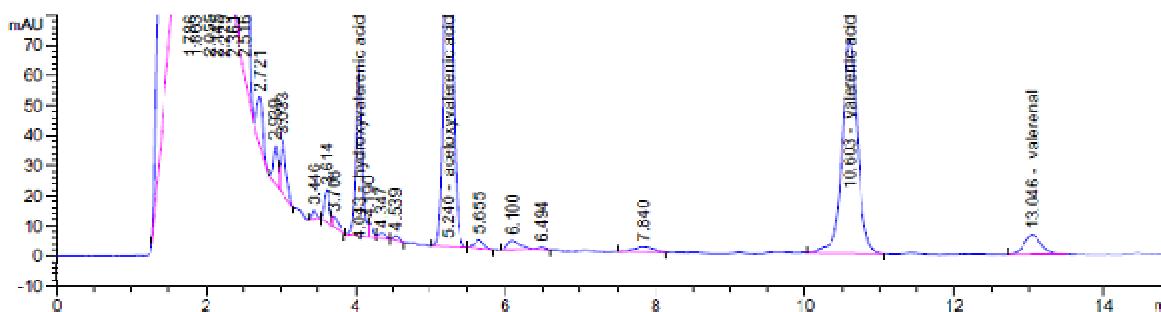

Рис. 5. Хроматограма витягу валеріані коренів, отриманого за допомогою 40 % спирту в умовах ВЕРХ-аналізу за методикою 2.

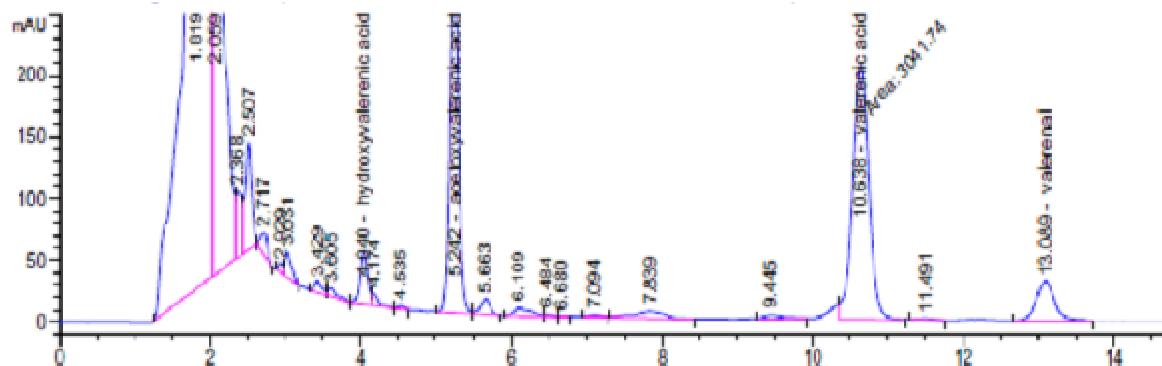

Рис. 6. Хроматограма витягу валеріані коренів, отриманого за допомогою 80 % спирту в умовах ВЕРХ-аналізу за методикою 2.

У таблиці 3 наведено загальні результати виявлення і визначення сесквітерпенових кислот і валеренаю методом ВЕРХ за методикою 2. Площи піків вказаних біологічно активних речовин валеріани, виражені в абсолютних значен-

нях і нормалізовані стосовно максимального абсолютноного значення, дають змогу представити цілісну картину ефективності екстракції сесквітерпенових кислот і валеренаю залежно від концентрації спирту етилового в екстрагенті.

Таблиця 3. Результати хроматографічного дослідження сесквітерпенових кислот і валеренаю у витягах валеріані коренів за методикою 2

Вміст спирту етилового в екстрагенті, %	Площа піку гідроксивалереної кислоти		Площа піку ацетоксивалереної кислоти		Площа піку валереної кислоти		Площа піку валеренаю	
	абсолютне значення	нормалізоване значення	абсолютне значення	нормалізоване значення	абсолютне значення	нормалізоване значення	абсолютне значення	нормалізоване значення
0	178,58	43,6	6,96	0,3	-	-	-	-
10	310,59	75,9	10,90	0,5	23,15	0,8	13,87	2,7
20	401,96	98,2	67,16	2,9	40,31	1,3	15,04	2,9
30	409,24	100,0	522,29	22,6	196,57	6,5	16,82	3,2
40	379,93	92,8	1359,78	59,0	1015,93	33,5	100,67	19,3
50	260,29	63,6	1862,27	80,7	2172,24	71,6	321,80	61,6
60	246,91	60,3	1919,10	83,2	2483,46	81,9	410,51	78,6
70	253,08	61,8	1995,40	86,5	2660,75	87,7	462,31	88,5
80	296,50	62,5	2306,22	100,0	3032,53	100,0	522,52	100,0
90	260,20	63,6	2008,14	87,1	2608,74	86,0	436,89	83,6
95	253,86	62,0	1915,33	83,1	2459,98	81,1	398,96	76,4

Представлені у таблиці 3 дані вказують, що застосування екстрагента з вмістом спирту етилового 30 % дозволяє отримувати витяги з най-

вищим вмістом гідроксивалереної кислоти, тоді як у такому витязі ацетоксивалереної залишиться (внаслідок гідролізу при екстракції)

близько 22 % від можливого, валереноюї екстрагується близько 7 % від можливого і валереналю – тільки близько 3 %. Максимальний вміст ацетоксивалереноюї і валереноюї кислот та валереналю у витязі можна отримати за допомогою 80 % розчину етанолу як екстрагента.

У таблиці 4 наведено результати кількісного

визначення суми ацетоксивалереноюї і валереноюї кислот в отриманих витязах. Оцінювали абсолютний вміст тільки цих двох біологічно активних речовин валеріані, оскільки за ними відбувається стандартизація екстрактів, отримуваних за допомогою спиртово-водних сумішей, відповідно до вимог EPh [6].

Таблиця 4. Результати хроматографічного визначення суми сесквітерпенових кислот (ацетоксивалереноюї і валереноюї) у витязах валеріані коренів

Вміст спирту етилового в екстрагенті, %	Вміст сесквітерпенових кислот у перерахунку на валеренову кислоту, мг/мл	
	методика 1	методика 2
0	0,002	0,001
10	0,004	0,004
20	0,013	0,012
30	0,083	0,081
40	0,270	0,268
50	0,455	0,455
60	0,493	0,497
70	0,519	0,525
80	0,596	0,602
90	0,513	0,521
95	0,485	0,494

Результати кількісного визначення ацетоксивалереноюї і валереноюї кислот, проведено-го за двома методиками, між собою корелюють повністю. Найвищий вміст суми цих кислот характерний для витязів з вмістом спирту 80 %. Достатньо висока концентрація цих біологічно активних речовин валеріані визначена у витязах, отриманих з використанням екстрагентів із вмістом етанолу більше 50 %. Як показано у таблиці 3, валереналь за таких умов також добре вилучався – більше 60 % від можливого. У роботі [1] вивчали екстракцію сесквітерпенових кислот за допомогою 40 % спирту етилового як екстрагента, при застосуванні різних методів екстракції (переколяція і репереколяція), внаслідок чого відзначена наявність значного гідролізу ацетоксивалереноюї кислоти і недостатність вилучення валереноюї кислоти при застосуванні методу репереколяції. Останнє збігається з отриманими нами результатами, проте необґрунтованим є вивчення динаміки

екстракції сесквітерпенових кислот 40 % спиртовим екстрагентом.

Висновки. У результаті дослідження впливу концентрації спирту на екстракцію сесквітерпенових кислот валеріані лікарської встановлено, що:

1. 80 % розчин спирту етилового забезпечує кількісну екстракцію ацетоксивалереноюї і валереноюї кислот та валереналю.

2. Застосування екстрагентів з низьким вмістом спирту етилового (менше 50 %) призводить до появи у витязі значної кількості гідроксивалереноюї кислоти і не забезпечує вичерпної екстракції валереноюї і ацетоксивалереноюї кислот та валереналю.

З метою розробки технології рідкого екстракту валеріані з високим вмістом сесквітерпенових кислот, необхідні подальші дослідження з вивчення впливу способу підготовки і подрібнення сировини, часу і методу екстрагування на їх вихід.

Література

1. Середа А. В. Сесквітерпеновые кислоты в сырье и препаратах валерианы лекарственной / А. В. Середа, Л. А. Середа // Фармация. – 2009. – № 4. – С. 14–17.
2. Державний формулляр лікарських засобів. Випуск третій. МОЗ України. Центральний формуллярний комітет МОЗ України. ДП «Державний експертний центр МОЗ України». – К. – 2011. – 1259 с. – Електронна версія.
3. Пат. 2098115 Россия. A61K35/78. Способ получения экстракта валерианы, обладающего седативным действием / Талашова С. В., Фурса Н. С., Литвиненко В. И., Попова Т. П., Амосов А. С., Дегай А. М.; заявл. 30.06.1995; опубл. 10.12.1997.
4. Державна Фармакопея України / Державне підприємство «Науково-експертний фармакопейний центр». – 1-ше вид. – Харків: РІРЕГ, 2001. – Доповнення 2. – 2008. – С. 383.
5. European Pharmacopoeia 7-ed. Electronic version – 3357 p.

6. Державна Фармакопея України / Державне підприємство «Науково-експертний фармакопейний центр». – 1-ше вид. – Харків: РІПЕГ, 2001. – Доповнення 1. – 2004. – С. 63.
7. Вронська Л. В. Розробка і валідація потенціометричної методики кількісного визначення суми органічних кислот у настойці валеріані / Л. В. Вронська // Фарм. часопис. – 2011. – № 3. – С. 69–74.
8. Вронська Л. В. Застосування хроматографічних методів для ідентифікації настоїки валеріані / Л. В. Вронська // Фарм. часопис. – 2012. – № 1. – С. 53–59.

ВЛИЯНИЕ КОНЦЕНТРАЦИИ СПИРТА ЭТИЛОВОГО НА ЭКСТРАКЦИЮ СЕСКВИТЕРПЕНОВЫХ КИСЛОТ ВАЛЕРИАНЫ

Л. В. Вронска

Тернопольский государственный медицинский университет имени И. Я. Горбачевского

Резюме: исследовано влияние концентрации спирта на экстракцию сесквитерпеновых кислот валерианы лекарственной. Показано, что вытяжки, полученные на 80 % спирте этиловом, имеют высокое содержание ацетоксивалереновой и валереновой кислот и валереналя. Использование водно-спиртовых смесей с низким содержанием спирта этилового приводит к значительному гидролизу ацетоксивалереновой кислоты и не обеспечивает количественной экстракции валереновой кислоты и валереналя.

Ключевые слова: корни валерианы лекарственной, экстракция, сесквитерпеновые кислоты, валереналь, хроматография.

INFLUENCE OF ETHYL ALCOHOL CONCENTRATION ON VALERIAN SESQUITERPENIC ACIDS EXTRACTION

L. V. Vronska

Ternopil State Medical University by I. Ya. Horbachevsky

Summary: the ethyl alcohol concentration effect on the valerian sesquiterpenic acids extraction has been investigated. It is shown that the extracts obtained on 80 % ethyl alcohol, are high in acetoxy-valerenic and valerenic acids and valerenal. The use of water-alcohol mixtures with low ethyl alcohol leads to a significant acetoxy-valerenic acid hydrolysis and does not provide a quantitative extraction of valerenic acid and valerenal.

Key words: valerian roots, extraction, sesquiterpenic acids, valerenal, chromatography.